

TUJE PESMI V SLOVENSKI BESEDI

Ureja Janez Menart

Šest pesmi Arthurja Rimbauda

Prevedel Slavko Kumer

Francoski pesnik Arthur Rimbaud (1854—1891) je začel pisati s petnajstimi leti, z dvajsetimi pa že prenehal in se predal avanturističnemu življenju. V svoji ustvarjalnosti se je vzgledoval pri Baudelairu (ki mu je bil »božanski«), sam pa je vplival na vso moderno poezijo, v katero je vnesel mnogo novega, celo revolucionarnega, tako po duhu kot po obliki.

Od poezije je zahteval predvsem to, da bodi »jasnovidna« (voyante). Pesnik mora iskati novo in se prebiti do neznanega. Ustvariti si mora jezik, ki bi govoril raznim čutom hkrati (vonju, vidu, sluhu). Zagovarja »alkimijo jezika« in »besedno magiko«. Sprva je pisal v klasičnih oblikah, pozneje pa je prešel na prosti verz in slednjič (v zbirkah Iluminacije in Obdobje v peklu) na pesmi v prozi.

Vse to je bilo seveda nadvse novo, zato je imel mnogo vnetih privržencev in seveda še več nasprotnikov.

Prve prevode iz Rimbaudove poezije smo dobili proti koncu prve svetovne vojne, ko je Anton Debeljak prevedel njegovo pesem *Spavač v kotlini* (1917). Ta pesem je bila potem prevedena še dvakrat (Andrej Kopitar, 1918, Janez Borštnar 1940), v predelani obliki pa še v Debeljakovi antologiji *Moderna francoska lirika (1918)*, kjer sta bili poleg nje objavljeni še Rimbaudovi pesmi *Pijani čoln* in *Samoglasniki*. Po osvoboditvi je Jože Udovič prevedel še pesmi *Občutje* in *Znova sem jo odkril* (1953), Jože Javoršek pa pesem v prozi *Po vesoljnem potopu* (1964).

Tu objavljene pesmi so vzete iz izbora Rimbaudovih del, ki ga pripravlja Slavko Kumer (prevajalec zbranega dela Saint-Johna Persa). Večina teh pesmi je iz Rimbaudove prve dobe, ki zanj sicer ni najbolj značilna. Izbor je narekovala dodelanost razpoložljivih prevodov.

J. M.